

Batuhan Kavak

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.11.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayrılık Türküsü

Bir ayrılık türküsü vuruyor kayalara
Nakaratı sen olduğun.
Çiçeklerden böceklere, sürüngenlerden kuşlara
Beste yapıyor hülyalarımda senin bulunduğun.

Şimşekler çakar, fırtınalar eser, kasırgalar kopar
Uçsuz bucaksız ruhumun en içerisinde.
Yer ve gök arasındaki her şey isyan eder
Senin olmadığı bir alemde.

O alem ki gözlerinin rengine boyanmış
Kırpiklerin bir fırça olunca.
Ruhumda bir ayrılık türküsü yakılmış
Saatler sende durunca.

Ayrılık düşmüş bugün bağrıma,
Yalım yalım yalazlanan bir alev gibi.
Geceleyin buluşalım rüyalarda
Yarın hiç olmayacakmışın gibi.

Batuhan Kavak

Bozkurt Tayfası

Bir vapur yol alıyor Karadeniz'de
Özgürlük şarkısı söylüyor Anadolu'ya
Selam çakıyor tüm Karadeniz illerine
Diyorlar: "Bu yol gider Kızılelma'ya."

Gürleyen dalgalar, kopan fırtınalar
Tüm dağlar selam duruyor bozkurtlara
Şimdi tekrar diriliyor özgürlük için Kürşadlar
Şanki hepsi Vey ırmağın kıyısında.

Sanırsın Alparslan da o tayfada
Sanırsın Mete Han ve Bilge Kağan ile
Tüm Türk orduları onun arkasında
Samsun'a gidiyorlar Attila'nın ateşiyle.

Bir bozkurt uluyor gürleyen Karadeniz'de
Bin bozkurt uluyor başbuğuyla Samsun'da
Tüm Türk kahramanları Mustafa Kemal ile
Yürüyor Anadolu'nun öz mü öz bağına.

Bir çağlayan gibi geliyor düşmanların üzerlerine
Fransuva'nın ordusunu arayan Kanuni gibi
Dağ taş komadan geliyorlar eze eze
Tanıyacaksın diye uluyorlar koca Türk milletini!

Batuhan Kavak

Dilay Kemer Anısına 30/10/2002

Keşke ömrümüzü de paylaşsak diyorum
Kiminden birkaç gün alsak kiminden birkaç hafta
Ben mi ne kadar paylaşırım?
Bir ömrüm de feda olsun onun gülüşüne.
Biraz gün ara versen n'olurdu?
Ya da onu şimdilik es geçsen ya ah ecel!
Çok güzel bir çiçektir o, genç yaşında soldu
Ömrümüzden alıp onu sulasaydın ya ecel!

Batuhan Kavak

En Yakın Dostumuz

Kulağımıza okunan ezan ile geldik
Sela ile gitmekten korkmayız ansızın.
Yürürüz ebediyete arkamıza bakmaksızın,
Biz ölümü en yakın dostumuz belledik

Aşık olduk, üzüldük, mutlu olup sevindik
Acı, tatlı anılar biriktirdik fani konukluğumuzda.
Azrail kapına dayanırsa sakın hiç korkma,
Biz ölümü en yakın dostumuz belledik.

Her canlı ölümü tadacaktır, iyi bildik
Sultanların elinin boş gittiği dünyada.
Ecel demişler, hiç bakmayız sağa sola
Biz ölümü en yakın dostumuz belledik.

Batuhan Kavak

Esir Ettiğın İçin Özgür oldum

Dişi bir kaplan gibi asilliğın var duruşunda,
O asillik ki eşi yoktur senden gayrı cihanda.
Karşı konulamaz bir güzellik var varlığında
Sen beni esir ettiğın için özgür oldum.

Senden gelen ızdırap, ruhuma bir hazdır.
Bu ızdırap bir kıvılcım, yaktığı yer azdır.
Hakim olmazsan ateş olur, zaptolunmazdır.
Sen beni esir ettiğın için özgür oldum.

Mütemadi bir duygu sardı bedenimi,
Yerinden söküp gitti kalbimi
Tasavvuruma hediye etti gözlerini
Sen beni esir ettiğın için özgür oldum.

Sanki bir savaştır, gönlümde patlar bombalar
Lakin hiç ölmez senin için yaşayan duygular.
Şahit olsun; nehirler, denizler ve dağlar.
Sen beni esir ettiğın için özgür oldum.

Batuhan Kavak

Fısıldayan Adam

Şokakbaşında bir adam bekliyor,
Ölüm paltosunu çekmiş üzerine.
Bana uzaklardan göz kırpmıyor,
Fısıldıyor: "Az kaldı kavuşmalarımıza"

Sırtımı dönüyorum, tabi korkudan biraz.
Arkamdan her adım attığında çıkan topuk sesleri.
Soğuk nefesini hissediyorum, dayanılmaz!
Fısıldıyor: "Az kaldı kavuşmalarımıza"

Eve kaçıyorum, battanenin altına sığınıyorum
Ve kapım çalıyor "tak tak "tak"
Hemen durmuş duvar saatine bakıyorum
Fısıldıyor: "Hoş geldin soğuk toprağa"

Batuhan Kavak

Gönlüme Akan Nehir

Güneş yırtarken dağların ardında şafağı
Gözlerin doğuverir günlerime.
Dize gelmelidir karşında Toros Dağları
Mukavemet edemez ulu heybetine.

Saçların özgürlük için ihtilale kalkar gibi
Rüzgara karşı isyan eder.
Mağrur çehren bir yırtıcı misali
Gönlümü paramparça eder.

Bir nehir olmalısın Anadolu yaylalarında,
Hedefine ulaşmak için dağları delmelisin.
Taş, kaya demeden mavi ummana
Akar gibi gönlüme gelmelisin.

Batuhan Kavak

Hazin Sonbahar

Ah sonbahar, hazin sonbahar!
Kelimelerle tarif edemediğim duygularımın
Mütercimi olmalısın
Günlük güneşlik hayallerimin ardından
Dökülen umutlarım olmalısın!

Sen geldikçe ruhum sıkışır
Kararır rengi sükun veren gökyüzü
Yer ayağımın altından kayar da engel olamam
Ağırlaşır ağırlaşır, taşıyamaz olur bulutlar
İçimde biriktirdiğim gözyaşlarımı!

Batuhan Kavak

Huzurlu Düş

Yine giriverdin düşlerime
Gözlerimin içine gülüyordun
Yan yana yürüyorduk okul bahçesinde
Kadere meydan okurmuş gibi.
Gökyüzü kıskanıyordu güzelliğini
Çiçekler eğiliyordu karşında
Dağlar secde ediyodu önünde
Kuşlar şarkı söylüyorlardı ikimiz için,
Sanki "Çok yakıştınız" gibi öterek.
Gözlerim gözlerine sarılıyordu,
Beni mesut etsin diye vermiş olmalı tanrı
Bu karşı konulamaz gülüşünü.
Ruhlarımız buluşsun diye karşılaştırmış
Ansızın bir okul bahçesinde bizi.
Ve sonra gözlerime sis çöküyor
Uykudan uyanmışım
Kaderin önünde eğiliyorum,
Yenilgimi kabul ederek.
Gökyüzü yok, çiçekler yok
Dağlar dimdik duruyor
Kuşların sesi kesik.
Çünkü yoksun yanımda
Tıpkı hiç olmadığın gibi.

Batuhan Kavak

Hülyalı Bir Bakışın

Ruhuma bir mutluluk ansızın nüzul etmiş,
Mutluluğun adı, gözlerinin rengiymiş.
Ne efsunkardır gözlerinin rengi, sinemi fethetmiş.
En güzel özgürlük demek, sana teslimiyetmiş.

Gözlerinin rengi boyam olsun, kirpiklerin fırça
Tabloların şahikasını yaparım, tasavvurlarımla.
Yer kıskanır, vurulur yeşilli bakışlarına.
Dize gelmelidir seni gören dağlar, denizler ve tüm doğa.

İnsanoğlu icat etmiş yaralasin diye, kılıçları.
Tanrı sana vermiş en keskin bakışları.
O kılıçlar ki aşık atamaz bakışlarınla, andırır kartalı.
Hülyalı bir bakışın canlandırır tüm doğayı.

Batuhan Kavak

İki Yabancı

Kapıdan çıkıyorum, dışarıdayım
Bir iki adım atıyorum
Karşıma insanlar çıkıyor
Hepsi bana yabancı
Bir o kadar da tanıdık
Herkesi sana benzetiyorum
Ama kimse sana benzemiyor
Yürüyüşündeki mağrurluk
Kimsede yok
Duruşundaki asalet
Asırlara meydan okumuş
Heykeller gibi
Gözlerindeki duygu
Çözülemez bir gizem
Ama ben seni yakından tanıyorum
Bir o kadar da yabancıyım sana.
Hani hepimiz aynı apartmanda yaşıyoruz
Hepimiz birbirimizin yüzünü görürüz de
Hiç haberimiz yoktur ya birbirimizden
Öyle işte
Aynı gökyüzü altında yaşayan
Birer yabancıyız
Belki de
Camiden cenaze anonsümü yapıldığında
Tanırsın beni
Hiç değilse yattığım yerde
Rahat uyurum

Batuhan Kavak

İmkansızlık

Aşkmiş beni kül eden, yanıp tutuşturan
Aşkmiş insanı körleştiren ve sağırlaştıran.
Sevmeyi bahşetmiş insana ulu Yaradan,
Sevilmek en çok gözlerine yakışır.

Tasvir edilemez bir nimettir seni sevmek
Sana çıkan yollar dikenli olsa kutludur yürümek.
Gözlerinin yeşili işlenir kalbimeilmekilmek,
Yeşil renk en çok gözlerine yakışır.

Ulaşmak imkansız olsun kalbine
İmkansız da sevilir, fark etmez sevene.
Kavuşmak kalıversin hayallere, düşlere
İmkansızlık en çok gözlerine yakışır.

Batuhan Kavak

İsyan Ediyorum

İsyan ediyorum bu çağa
Tüm benliğimle nefret ediyorum
Gökyüzünün rengi mavi değil
Yeryüzü kana boyanmış.

İsyan ediyorum bu çağa
İnsan canı çok ucuzken
Doların bu kadar değerli olduğu
Bir dünyada yaşamak ne kötü şans...

İsyan ediyorum bu çağa
Her şeyin maliki olmuş insanoğlu
Canına sahip olamayacak kadar acizken
Ne diye yürürsün böbürlenerek?

İsyan ediyorum bu çağa
Tüm hücrelerimle, tüm benliğimle
Ne iğrenç bir asır, ne kokuşmuş bir devir
Yok mudur bu pisiği temizleyecek bir hortum?

İsyan ediyorum ve isyan ediyorum
İnsanlık çok ilerledi diyorlar
Ne kadar doğru bir söz!
O kadar ilerledi ki artık gözüküyor.

Batuhan Kavak

Kaldırımdaki Yapraklar

Bir kasım ayında kümelenmiş yapraklar
Bağrını açmış taştan bağırlı kaldırımlar
Çocuklar basıyor hiç aldirmeden neşeli seslerle
Bir yabancı yürüyor kaldırımda hüzünlerle
Çocukları izliyor sessizce taa uzaklardan
Yapraklar ezildikçe bir sızı iniyor bağrından
Sonra kaçıyor ardına bakmadan çok uzaklara
Hayallerini bırakıyor çocukların ayaklarının altında
Ve bir yağmur okşuyor tenini şakaklarından akarak
Gözyaşı dökülüyor gözlerinden yapraklara bakarak
Sarıp solmuş hayalleriydi aslında dökülen
Tasavvuruydu aslında çocuklar tarafından ezilen
Şimdi bekliyor yeni bir baharı ihtimamla
Yeni bir yaprak yeşeriyor koca bir ağaçta
Hiç sararıp solmasın diye temenni ederek
İstemiyor kaldırımlarda uzanmasını sürünerek
Ve ağaçlarda yeşerecek sükun veren yapraklar
Biliyor ki bu sefer hiçbir zaman solmayacaklar
Ne çocukların hisirdayacaklar ayaklarının altında
Ne kuvvetli rüzgarla savrulacaktır sağa sola
O yapraklar ki ibadethane olacaktır cemiyetinde
Tapacaktır tanrısına tüm benliğiyle
Ezilmek için uzanmayacaklar bir kasım ayında
Sıcak sıcak akmayacaktır hayalleri gözyaşlarında...

Batuhan Kavak

Kızilelma Rüyası

Bir ulu kam rüyama girdi
Omuzlarımdan tuttu, nasihat etti:
Bozkurt yarenlik edecek sana
Yolun açık olsun, dedi.

Düştüm bozkurtun peşine
Çıktım Tanrı Dağı'nın zirvesine
Şert bir rüzgar eserken çehreme
Bozkurt kaybolup gitti uzak illere.

Yalnız kaldığımı düşündüm.
Baştan aşağıya üşüdüm.
Ta ki bir ses geldi: Hoş geldin ulu Türk
Türklüktür, üzerinden alınmaz o kürk!

Kürküme sımsıkı sarıldım
Kürşad gibi kıpkızıl kana boyandım
Bilge Kağan gibi zekayla donandım
Kül Tigin gibi yüreğimle cihandan taştım.

Oğuz Kağan çıktı karşıma
Diz vurdum atamın karşısında
"Kalk!" diye gürledi Hanım:
Alınacak intimamın var cihanda!

Bozkurt tekrar geldi yanıma
Gökleri yırtar gibi uludu Tanrılaşanlar Dağında
Görklü yelesi bir ata bindirdi beni
Gönderdi beni tekrar yaşadığım zamana.

Anladım ki buyruk verildi Türklere,
Gideceğiz, Kızilelma adlı dileğe!
Varsın dilek yolunda ölmek olsun yazgımız
Selam ederiz Şehid-i Ala ve Gazi Namdar Enver'e!

Batuhan Kavak

Koca İt

Çin yine kudurmuş bir it gibi
Zulüm kokar baştan aşağı bedeni
Ayak basmış Doğu Türkistan'a koca it
Elbet bir gün ödetirler bedelini

Ne diye inşa edilmiş Çin Seddi
Atalarım düşmüş üzerlerine yıldırım gibi
Feyz alsaymışsınız keşke ey koca it
Türk'e kefen biçen, hazırlasın kendi kefenini.

Bak ne etmiş size Mete Han
Osman Batur'un idamı sorulur bir zaman
Sen Türk'ü asimile ettim sanadur
Türk'ün çelik yumruğu düşecek kafana her an.

Yasamızla, kitabımızla biz burdayız
Kurt başlı sancaklı ulu bozkurtlarız
Zafer nidaları atarken sen koca it!
Yerde aslan, dağda kartalız!
Elbet bir gün hesabını sorarız!

Bir gün karşılaştırır iki orduyu bir arazi
Bozkurtların ayak sesleri, inletir gökleri!
Yine o soru sorulur -Ne düşünürsün ulu Han?-
"Bu kadar Çinliyi nereye gömeceğimi!"

Batuhan Kavak

Ölü Aşklar

Başını yastığa koyduğu zaman parçalanır ruhlar
Duygu düşünceler tıkalı kalır karanlık mabette.
İnce ince akar özgürlük için hüznü acılar
Kuş olup uçarlar mavi semaya neşeli seslerle.

Kalbe saplanmış bir haçer gibidir taze hatıralar
Gözlerde canlanır tatlı maziler ki bir tebessümle
Adeta yüzyıllık bir ölü gibi anılır aşıklar
Gözyaşı dökülür ölen aşklara mezar köşesinde.

Batuhan Kavak

Ölüm Uykusu

Bir kumardı sana teslimiyetim,
Kaybettim bu oyunu.
Kifayetsiz kalır anlatmaya kelimelerim
Mahiyeti bilinmeyen duyguyu.

Sana bakmak haz verir ruhuma,
Aynı zamanda keskin bir acı.
Boşluğu dolduramaz varlığın ruhumda,
Yokluğun müthiş bir sancı.

Kapansın gözlerim, sağırlaşsın kulaklarım,
Seni düşünmeye değildir mani.
Emanet bedene konuk oldukça ruhum,
Senindir, gözlerinindir mütemadi.

Sökülemez bir duygu kalbimin,
Sen istemeseydin olmazdı bu duygu.
O ki bir deva olan bıçaktır keskin,
Çıkarılırsa akıbetimdir: ölüm uykusu.

Batuhan Kavak

Rüzgarın Haberi

Anadolu yaylasında bir rüzgar eserken çehreme,
Haber getirir Türkistan'dan.
Selam söyle atarımın ülkesine,
Hiç ödün vermedik emanet duruşumuzdan.

Anadolu yaylalarında koşan çocuklar
Kavuşmak ister bozkırın çocuklarına.
Es bozkırın bağrına ey rüzgar,
Az kaldı turanda buluşmamıza.

Turan ki tatlı bir hayaldir elbette,
Hayvanlar yoksundur bu duygudan.
Belki gerçekleşecektir istikbalde,
Tarih şahittir mazide yankılanandan.

Dağ dağa kavuşmaz, insan insana kavuşur
Toroşlar hasret çeker Tanrı Dağları'na.
Ruhlarımız elbet buluşur,
Türk'ün ülküsü turanda.

Es ey ulu rüzgar, es Türkistan'a.
Anadolu'dan kopacak fırtınanın müjdesini ver.
Anadolu'dan tut da Doğu Türkistan'a,
Tüm dünya şahittir, Türkler cengaver.

Ver elini Türkistan, kavuşalım.
Kavuşmalarımız mukadderdir.
Sağa sola bakmadan kızılmaya koşalım,
Türkler istikbalde olacaktır cihangir!

Batuhan Kavak

Sahte Günümüz

Uzakken mi çok güzel, yakinken mi berbattır?
Bu dünyaya saplananın akıbeti yalandır.
Saf akların modasının geçtiği bir devirde
Yaşamak, diri diri toprağın altında yatmaktır.

Ucuz olan ne kaldı dünyanın sahteliğinden başka?
Eskiler mi çok mu güzeldi yoksa bugünler mi fena?
Sağa baksam sahte, sola baksam yapmacık
Akın arabı bile bozulur bir haftada.

Olduğu gibi görünmez, göründüğü gibi olmaz.
Sıvılar gibi bulunduğu kabın Őeklini almadan durmaz!
Aklı da Őuuru da ruhu da vallahi yalan!
Onların sahte duyguları bizim gereklerimizi yaŗatmaz.

Mutluluk, sahte kimliğimizin zindanından kaçmaktır.
Bu devrin kervanına katılan herkes ahmaktır!
Ruhumuzu alıp kamalı en uzaklara
Hakikat, sahte suratlara bir tokat atmaktır!

Batuhan Kavak

Sevgili

Tanrı Dağları'ndan haykırıyorum sevgili
En ulu yerden, Tanrı'ya en yakın yerden...
"Seviyorum, seviyorum, seviyorum"
Haykırıyorum sevgili...

Doru bir at üzerinde dört nala gidiyorum sevgili
Dertlerimle gidiyorum gayesiz, rotasız
Rüzgar çarpsa da yüzüme
Kendime gelemiyorum sevgili...

Bir ırmak kenarındayım sevgili
Suyun sükûn veren sesini dinliyorum
Seni anlatıyorum ona sıkılmadan
Alıp götürmüyor dertlerimi sevgili...

Batuhan Kavak

Sevgiliden Sevgili Mefkure

Gözlerim uzakları gözlüyor
Zihnim andan uzaklaşmışken.
Yine kalbim parçalanıyor
Aklıma sen gelmişken.

Unutmak en büyük ihtilal olmalı seni
Zincirlere vurmuşsun beni, kıramıyorum.
Aşkın karartmış zihnimi,
Özgürce düşünemiyorum.

Bir kuş olup uçmalıyım
Kafesimden kurtulup göklere.
Arkama bile bakmamalıyım.
Kanat çırpmalı senden en uzak
Sana en yakın bir yere.

Batuhan Kavak

Şafak Sökecek

Şafak sökecek sevgilim.
Soğuk işleyecek en iliklerime.
Yine sensiz bir güne doğacak gözlerim
Sabahı bekleyecek ümitlerimle

Günler günleri kovalayacak, yıllar yılları
Zaman değişecek de sen hiç olmayacaksın.
Güneşi, ayı ve yıldızları
Yaşadıkça güzelliğinle kıskandıracaksın.

Batuhan Kavak

Tasavvurumda Bir ift Yeşil Göz

Çehrende mağrur bir ifade
Ve güçlü bir kaplan gibi duruşun.
Sanki bir vahşilik var gözlerinde,
Birçok kalbi sökmekten memnun.

Seni sevmek, tasvir edilemez bir nimet
Ve seni seyretmek ruha hazdır.
Gözlerinin yeşiline gösterilemez dirayet,
Bin alemin icadı sana azdır.

Zaptolunamayan bir duygu var yüreğimde
Tarifi imkansız, mahiyeti belirsiz.
Mukavemet edilmez bir istekle,
Yanında olmayı diler bu densiz.

Kara cihan renkleniverir,
Tasavvurumda bir çift yeşil gözle.
Adın cihan olsa olurum cihangir
Boyarım cihanı gözlerinin rengine.

Batuhan Kavak

Umutsuz Gemi

Bir sahilde arıyor tasavvurlarını yürürken
Kızgın kumlar ayaklarının altını yakıyorken.
Tüm duyuları kaybolmuş o denizin kenarında
Hiç mi hiç yakın olmayan hayalleri var uzakta
Ufak çakıl taşı alsa atsa ufuklara doğru
Deniz alıp götürse de gösterse beyhude yolu
Kuşlar kanat çırpırsa denize olağanca yakın
Çok çok uzaklardan bir gemi geliyor işte bakın
Önce görünüyor ufuklardan o güzel bayrağı
Belki doldurmuş içine kaybolmuş tasavvurları
İşte yaklaşıyor yaklaşmakta olan hızır gemi
Gözler arıyor anılarda kurumuş sevgiliyi
Yavaş yavaş geliyor limana demirini atıp
Bir el sallanıyor havada umutlarını katıp
Ve yine gelmemiştir hayaller gemiye binerek
Bazen umutlarımızı içimizde boğmak gerek.

Batuhan Kavak

Uzaklara Bir Yolculuk

Çekip gitmek istiyorum uzaklara
Anılarımı geride bırakmak istiyorum.
Hiçbir şey almadan boş bavulla
Ufukların ötesine, daha da ötesine gidiyorum.

Ufukların ötesi yakın gelir belki bana
En uzaklara gitmeyi diliyorum
Uzaklardan gittikçe daha uzağa
Uzaklar bana en yakındır, biliyorum.

Katili olayım gönlümde biriken acıların
Nereye gitsem peşimi bırakmaz, deliriyorum.
Ölüm saati yaklaştıkça canıma
Kurtuluş buradadır, bekliyorum...

O vakit ne boş bavulla giderim uzağa,
Ne gönlümün kanayan yarasıyla
Sadece sevapla günahımı alarak yanıma
Allah'ın mahkemesine yürüyorum.
Hakim olan Allah,
Gönlümü kanatanları yargılasın istiyorum.

Batuhan Kavak

Veda

Çanlar bizim için çalıyor, kalkma vakti gelmiş
Yol göründüyse yolcuya, yola düşmek gerekmiş
Veda etmek kalbe en ağır eziyetmiş.
Göçmen kuşlar misali, başka iklimler gerek.

Kolay değil göçmek ikamet ettiğin kalpten
O kalpler ki bekler göçenleri ebediyen.
Haber bekler sevenler, umutludur âtiden.
Dönmeyecek gemi misali, umutları öldürmek gerek.

Şimdi vedalaşma vaktidir, ey umutlu bekleyen.
Ne mendil sallansın, ne de bir kol peşimden.
Dökülmesin gözyaşları benim için gözlerinden.
Bir düşmanınmış misali, beni öldürmek gerek.

Batuhan Kavak

Yeşil Sancak

Gözlerin ki bir ulu sancak uluların ulusu
Gözlerin ki diz çöktürür yetmiş yedi bin ulusu.
Şayet bakışların bakışlarıma değerse,
Şanki bir pusattır, iz bırakır vuruşu.

Aşk insanı yakarken ben seyrederdim kenarda
Yanana da gülerdim, yananı yakan aşka da.
Lakin Altay heybetinle çıkıp geldin karşıma,
Düştüm ben de şimdi aşkın ummanına.

Saçların savrulur durur rüzgara isyan ederken
Kıpçaktan kalmış güzelliğin ta asırlar önceden.
Görkemli bir şaheserdir senin bu ay çehren,
Aşkın kat kat ısıttı, ne farkı kaldı güneşten?

Kendime gelmek için yıllarca beklemeliyim
Benim aklımı alan: yeşil gözlerin
Gönül paslanmışsa eğer çaresi sevgidir,
Sevgimin ateşi, güneşi dahi eritir.

Ah, bir kez olsun bana güvenir misin?
Güzel bir ütopya: "Belki sen de seversin"
Bitmek bilmez aşk sancısının ilacı âtidedir.
Gözlerin gözlerime değmezse o gün kıyamettir.

Gözlerin ki bir yeşil sancak, dalgalansın göğümde
Rüyalarımın çıkmasın huzur veren gölgesiyle.
Belki nasip olmayacak bu sancağın sancaktarı olmak
Ülküm olsun bu sancağın altında diz vurmak.

Ey, mavi göğü delen, yağız yeri yaran sancak!
Ben senin huzurunda diz çökerim ancak.
Tek dileğimdir: Gözlerin gözlerime sarılsın
Yer, gök, nehir dağ; gözlerinin rengine boyansın.

Batuhan Kavak

Yorgun Yolcu

Yorulduğum artık, isyan etmek istiyorum, yorulduğum!
Tüm benliğimle yorgun hissediyorum kendimi
Ruhum eziliyor řu fani bedenimin içinde
Kıyım kıyım kıyılıyor yüreğim acılardan
Her nefes alışımında hançerler saplanıyor ciğerlerime
Damarlarımda dolaşan kan bile isteksiz
İçimde biriken gözyaşlarım kavuşamıyor özgürlüğe
Gözlerim bitap düştüğu için.
Bir idam mahkumunun kendi idamını bekler gibiyim
Hissiz ve çaresiz...
Tüm hücrelerimle halsizim
Neden uyuduğumu, neden uyandığımı bile bilmiyorum
Ne için varım, kim için varım?
Sabah uyandığımda neden uyandığımı sorguluyorum.
Herkes yepyeni umutlarla başlıyor güne,
Bense günlerden umudunu kesmiş bir faniyim
Tıpkı amansız bir hastalığa yakalanan zavallılar gibi.
Yorulduğum artık, yorulduğum, yorulduğum, yorulduğum!
Tüm benliğimle, tüm kimliğimle...
Sanırım odam artık yerin altında olmalı
Yorganım her şeyi paklayabilen soğuk toprak
Yastığımsa üzerinde ismimin olmadığı bir mezar taşı.
Sessizce biraz uzanacağım
Gözlerimin içi gülecek
Ciğerlerime hançerler saplanmayacak
Düşüncelerim zehirlemeyecek beni
Küçük yüreğim acımayacak artık
Ruhum kanat çırpacak gökyüzüne
Ve ben öylece hissiz, idraksiz dinleneceğim
Sonsuza kadar, sonsuzluğa kadar...
Toprağa karışana kadar!..

Batuhan Kavak